

венчко — за живота, въспытаніе-то и съдържаніе-то (Фил. 2. 22; Притч. 15. 20; 19. 26; Сир. 3. 14, 18 7. 29). И каква любовь отъ дѣца-та ще може да възнагради родители-тъ за благодѣвнія-та, получени отъ тѣхъ? *Всѣмъ сердцемъ твоимъ прославляй Отца твоего и матернихъ болѣзней не забуди: помани, яко тѣма рожденъ еси и что има воздаси, якоже тебѣ* (Сир. 7. 29, 30)?

Любовь-та на дѣца-та не трѣбѣ да бѣва безплодна; тя имъ възлага обязанность да помагаты на родители-тъ въ нужди-тъ имъ, съобразно съ положеніе-то, състояніе-то и званіе-то имъ. Това изыскувать отъ тѣхъ и гражданскы тѣ закони. Дѣца-та сж длѣжни да ся занимаватъ и за това, да не бы родители-тъ имъ умрѣли безъ напѣтствованіе-то на Св. Тайны на вѣрж-тж, т. е. безъ причащеніе. Ако бы они, по равнодушіе или нерадѣніе, допустили това, то ти ставаты виноваты въ смъртенъ грѣхъ. Така они сж обязаны всякога да ся моляты за свои-тъ родители и приживѣ и по смърть-тж имъ да (имъ) правяты память, като ги почитаты съ прилично погрѣбованіе и отпослѣ съ точно испълненіе волѣж-тж имъ (Тов. 4 3; 5. 1), и всегдашны молитвы за упокоеніе души-тъ имъ, особенно при безкрѣвнж жьртвж чрѣзъ священницы.

Противъ сыновнж-тж любовь грѣшатъ ти, кои-то държаты въ сьрдце-то си отвращеніе и ненависть кѣмъ свои-тъ родители, желающы по-скоро да умратъ, за да бы живѣли безъ тѣхъ въ по-голамж свободж, или да получаютъ отъ тѣхъ наслѣдство, като ги огорчаваты, или чрѣзъ незаконны срѣдства имъ препятствуваты да не бы си направили завѣщаніе. Нѣ чада-та сж длѣжни да любяты свои-тъ родители — макаръ ти имали пѣкон недостаткы, или ги не имали, — были ти добри или не добри кѣмъ тѣхъ, съвършени или порочни (Сир. 3. 13-15). Зачто-то чада-та сж обязаны, по явнж-тж заповѣдъ на Господа Бога, да почитаты родители-тъ си; *чти отца твоего и матеръ твою, да благо ти будетъ и будещи долголетенъ на земли* (Втор. 5. 16).

Таіж заповѣдъ Апос. Павелъ нарича пьрвж заповѣдъ въ обѣтованіе-то (Еф. 6. 1—3). И свое-то почитаніе кѣмъ родители-тъ чада-та сж длѣжни да показываты въ думы-тъ, въ дѣла-та и въ венчкы-тъ си постѣпки прѣдъ тѣхъ. *Дѣломъ и словомъ чти отца твоего и матеръ, да найдеть ти благословеніе отъ нихъ* (Сир. 3. 8).

Грѣшатъ дѣца-та противъ почитаніе-то кѣмъ родители-тъ, кога-то ги презираты, говорятъ съ тѣхъ грубо, отговаряты имъ надмѣнно, подиграваты ся надъ тѣхны-тъ мнѣнія и сѣвѣты, представляюще ги смѣшны, кога-то въ пренежтветвіе-то имъ си позволяваты да правяты и говорятъ неприлично, кога-то ся сьрдятъ надъ тѣхъ и грозяты ги, и кога-то изьявляты прѣдъ други недостаткы-тъ имъ. *Иже злословить отца своего или матеръ свою, смертію да умретъ* (Исх. 21. 16). *Око ругающее ся отцу и досаждающее старости матерни, да исторгнутъ е еранове отъ дебрія и да спядятъ е птенцы орли* (Притч. 30. 17. . Сир. 3. 16).

Да ся подигне ржка на баца или на майкж е най-гнусный и най-отвратителный-тъ грѣхъ.

Наконецъ тяжко грѣшатъ тыя чада кои-то сж обогатѣли или сж станали знамениты, а не искаты, по гордость или по суетность,